

Publicerad 2016-03-04 13:30 av Tommy Vähä-Rainio

Eller lerhyddorna I Mazar

Hypocrisism 2

När jag ser de ensamkommande.

I Helly Hansen tröjor.

Och till och med i G-Star jeans.

Så tänker jag på barnen I Mazar é Sharif.

De som badade i avloppsvatten.

Samma vatten.

Som kvinnorna tvättade sina kläder i.

I diket.

I det lilla vattnet som fanns.

Och jag kan lova!

Att där tvättades inga märkeskläder.

Vid lerhyddorna vid diket.

Vi fick inte stanna med jeeparna.

Absolut inga undantag.

Trots att bilarna var fyllda med farliga vapen.

Och extremt skillade befäl.

För vi hade återigen blivit bombhotade.

Vi genomgången på morgonen.

Så sade Löjtnanten till mig;

“Smäller det!

Så lägg dig bara bakom bilen.

Och håll skydd.

Och håll käft!

Men faller vi!

Och du har tillgång till ett vapen.

Så är det en jävla order!

Även om du är civil!

Så försvara oss så gott du kan!”

(För någonstans visste han vem jag var.)

Jag visste att detta var bakom all militärkodex.

Att ge civila vapen.

Men han såg mig i mina ögon.

Och de skar rakt igenom.

Och mina ögon skar tyst igenom honom också.

Och jag insåg direkt att han menade allvar.

Ingen leksakskille.

(Och han visste att jag hade hanterat vapen innan.)

Som gav mig den blicken kan jag lova.

I know.

För där nere.

Fanns liksom inte Sveriges lagar i vissa fall.

Som på vissa andra platser i världen.

Det handlade bara om att överleva.

Så här i efterhand så förstår jag så tydligt.

När vi åkte via den Blå Moskén i Mazar.

Och jag såg husen som i Mazar.

Tillhörde Afghanistan's välbeställda.

Att en del av dem som kommer hit.

Inte är riktiga flyktingar.

Det är bara deras välbeställda släktingar.

Som skickar upp dem norrut.

För att de skall få rot i.

Ett ännu bättre liv.

Tror ni på fullt allvar?

Ni naiva.

Att barnen och kvinnorna.

Som badade i avloppsvatten.

De som verkligen behövde hjälp!

Hade haft en chans.

Att ta sig till Europa?

De visste inte ens.

I deras analfabetiska värld.

Att Europa existerade.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tommy Vähä-Rainio med Poeter.se id #221772 innehar upphovsrätten